

Lindsay Pelt: 'In een klap' Uitgeverij Dodo, Almere 2013 ISBN 9789081849029.
(Ongeluk/Niet aangeboren Hersenletsel (NAH)/ED/1) Zie ook:
www.uitgeverijdodo.nl Ook te koop via www.soemer.nl/in-een-klap.html

Soort boek/Ziekte/Stijl: Ervaringsverhaal van Lindsay Pelt die, samen met een vriendin een scooter ongeluk kreeg gedurende een vakantie op Rhodos. Dat gebeurde net nadat ze haar afstudeerscriptie voor haar opleiding aan de Nederlandse Hogeschool voor Toerisme en Verkeer (NHTV) had ingeleverd. Ze hield er onder andere niet aangeboren hersenletsel (NAH) aan over. Met bijdragen van haar moeder Yvonne die voor haar e-mail berichten opstelde en enige illustrerende kleurenfoto's. Vlot lezend boek van 258 pagina's.

Over de schrijfster: Lindsay Pelt (1985) groeide op in een gezin met drie kinderen. Haar zus heeft Cystic Fibrose. Ze studeerde aan de Nederlandse Hogeschool voor toerisme en verkeer (NHTV) in Breda en woont samen met haar vriend Chris in Hellevoetsluis. Lindsay werkt bij de Bibliotheek Zuid-Hollandse Delta.

Korte Beschrijving: Lindsay Pelt schetst hoe haar drukke volle bestaan eruit zag voordat ze het ongeluk kreeg. Ze had een baan in het vooruitzicht en plannen om met vriend Chris te gaan samenwonen toen ze met drie vriendinnen op vakantie naar Rhodos ging. Daar kregen Lindsay en een van haar vriendinnen Mandy een ongeluk: ze werden van achteren door een auto aangereden terwijl ze op een scooter aan het toeren waren op Rhodos. Vriendin Mandy, die reed, had minder problemen dan Lindsay die achterop zat. Lindsay raakte in coma door hersenletsel, had vele bloedingen, rug letsel, breuken, scheuren en schaafwonden. Dankzij haar helm overleefde ze.

Beschreven wordt vervolgens hoe ze in een ziekenhuis in Athene behandeld en opgevangen werd en hoe ze terug naar Nederland gevlogen werd. Daar lag ze eerst in quarantaine, later op een afdeling van een ziekenhuis en werd de revalidatie in gang werd gezet. Daarna begon het hele proces van revalidatie eerst intern in een revalidatiecentrum, daarna extern, en het leven opnieuw oppakken. Een leven met veel opnieuw leren en oefenen, beperkingen accepteren en ervaringen met bureaucratie in zowel Nederland als Griekenland.

Lindsay vertelt ook over moeilijkheden en goede opvang, over betrokkenheid van haar familie en vriend en hoe ze langzaam maar zeker weer een evenwicht vond. Hoe ze afstudeerde, opnieuw een rijbewijs moest halen, ging samenwonen. Ze beschrijft wat er veranderde in haar leven, hoe zij omging met beperkingen, keuringen, onderzoeken en werk. Daarnaast schrijft ze over de ziekte van haar zus die regelmatig opgenomen werd in het ziekenhuis en op een longtransplantatie wacht. Lindsay beloofde de Alpe 'd Huez te beklimmen en in het boek staat ook te lezen hoe haar dat gelukt is.

Wat viel op: Natuurlijk hoeveel impact een ongeluk kan hebben. Maar daarnaast ook de manier waarop Lindsay haar leven weer heeft opgepakt. En hoe ze daarbij gesteund werd door familie en vriend. En ook hoe ze, al wordt ze volledig afgekeurd, probeert een werkplek te krijgen en dat lukte. Hoewel het heel moeilijk was en nog niet helemaal duidelijk hoeveel uren werken voor haar de beste belasting zijn.

Citaten: Pag. 37: 'We zijn bij Lindsay geweest op haar nieuwe kamer. We hebben diverse oefeningen met haar gedaan: knipogen, lachen, tong uitsteken, kus met geluid. Vingers apart bewegen (lukt met 3), knijpen, vuist maken. Ook bewoog ze haar linkerarm en linkerbeen.'

Pag.108: 'Mandy en ik hebben niet meer zoveel contact sinds we Chris en Jordi hebben opgehaald. (...) Het ongeluk hangt als een donkere wolk boven ons. Ik heb gehoord dat ze tegen gezamenlijke vrienden heeft gezegd dat ik teveel praat over het ongeluk. Vind je het gek dat ik er veel mee bezig ben? Op dit moment is het ongeluk mijn leven.'

Pag.117: ' Zat ik nog maar bij papa en mama. Ik vind het niet leuk om met Chris samen te wonen. Het is allemaal zo anders dan hoe het thuis is. Moeilijk. Vermoeiend. Ingewikkeld. (...) Ik vind hem ontzettend lief, maar ik voel me niet thuis in het huis al hij er ook is.'

Pag. 128: "Ik wil het risico niet nemen." Ik zucht diepen zeg dat ik heus geen rare of stomme dingen zal doen. " Ik pleeg heus geen zelfmoord hoor, als je dat soms denkt. En bovendien: Chris is er toch ook nog? Die is toch ook thuis?" We zitten in de auto op weg naar Rijndam, maar mama is onverbiddelijk.'

Pag.165: 'Nu ik iedere week ook een paar uurtjes op de bieb in Hellevoetsluis ben, vallen al deze dingen me dubbel op.'

Recensie/Extra: Zie ook: <http://lindsaypelt.blogspot.nl/>

NDB Biblion: Yvonne Mink: '(...) Startend met een e-mail van haar ouders waarin zij vrienden en bekenden op de hoogte brengen van het ongeval, beschrijft zij haar revalidatieperiode. (...) Het boek is 'luchtig' geschreven, leest lekker weg ondanks de moeilijkheden die beschreven worden. Bevat diverse e-mails en foto's in kleur ter ondersteuning van het verhaal. Een boek ter ondersteuning en herkenning voor lotgenoten, en ter inleving voor medewerkers van revalidatiecentra en familieleden van mensen die revalideren na een zwaar ongeval.'

Interview met Lindsay op radio Rijnmond:

<http://www.rijnmond.nl/programmas/nachtwerk/berichten/29-09-2012/01-okt-2012-lindsay-pelt-vertelt-over-haar-boek-een-klap>